

Kitab Yoél jeung Garéja Advent Poé Katujuh Laodikia — Nomer Dua Puluh Lima

Jeff Pippenger

2026-01-11

Dua Puluh Lima

Kitab Yoél nyanghareupan kapamingpinan gereja Advent Poé Katujuh Laodikea ku kasaksian ngeunaan paningkatan paburencayna salila opat generasi. Opat generasi éta ogé digambarkeun dina Ezekiel pasal dalapan, di mana dua puluh lima urang lalaki tina generasi kaopat éta sujud ka panonpoé. Dina taun 1901, tilu welas taun sanggeus paburencay taun 1888, gereja Advent ngadegkeun hiji komite pikeun mingpin gereja.

Komite Eksekutif Konperénsi Umum anu mimiti diadegkeun dina mangsa réorganisasi gedé dina Sidang Konperénsi Umum taun 1901, sarta éta diwangun ku 25 anggota. Ieu mangrupa pamekaran anu penting dibandingkeun jeung komite saméméh taun 1901, anu ngan boga 13 anggota. Jumlah anggotana geus nambahan sapanjang taun-taun, tapi Yesus salawasna ngaidéntifikasi ahir jeung awal. Dina awalna aya 25 anggota, kalayan saurang jadi pamingpin, sajajar jeung hiji golongan dina Bait Suci, anu diwangun ku 24 imam jeung saurang imam agung.

Yudas jeung Sanhedrin mangrupikeun dua lambang pambrontakan dina mangsa Kristus. Sanhedrin ngagambarkeun garéja Masehi Advent Poé Katujuh Laodikea. Keterlibatan Sanhedrin dina panyaliban Kristus ngalambangkeun peran Adventisme dina krisis hukum Minggu. Sanhedrin—déwan Yahudi pangluhurna di Yerusalem, anu diwangun ku imam-imam kapala, para kokolot, jeung ahli-ahli Kitab Suci, sarta dipingpin ku Imam Agung Kayapas—maénkeun peran sentral dina kajadian-kajadian anu ngantunkeun kana pupusna Isa.

Sanggeus Yesus ditangkep di Getsemani (anu diatur ku panghianatan Yudas), anjeunna dibawa peuting-peuting ka hareupeun Sanhedrin di imah Kayapas. Maranéhna néangan kasaksian pikeun ngahukum anjeunna, ku ngadatangkeun para saksi anu nuduh anjeunna ku pitenah ka Allah jeung makar.

Waktu Kayapas langsung nanya ka Yesus naha Anjeunna teh Al Masih (atawa Putra Allah), jawaban enya ti Yesus, “Anjeun geus ngucap kitu,” ngabalukarkeun imam agung ngumumkeun, “Hujat!” Majelis teh ngahukum Anjeunna minangka pantes meunang pati. Ku sabab maranehna teu boga kawenangan dina kakawasaan Romawi pikeun ngalaksanakeun hukuman pati, maranehna nyerahkeun Yesus ka Pontius Pilatus, gubernur Romawi, bari nuduh Anjeunna ngalakukeun makar sangkan meunang palaksanaan hukuman pati ti Romawi. Panyaliban anu sabenerna dilaksanakeun ku soldadu Romawi dina parentah Pilatus, tapi kakara sanggeus Pilatus nyerah kana tekenan ti para imam kapala jeung ti sakumpulan jalma rea (anu nungtut pupusna Yesus jeung dibébaskeunana Barabas).

“Waktu Kristus aya di ieu bumi, dunya milih Barabas. Jeung kiwari dunya katut garéja-garéja keur nyieun pilihan anu sarua. Adegan panghianatan, panolakan, jeung panyaliban Kristus

geus dipagelarkeun deui, sarta bakal dipagelarkeun deui dina skala anu kacida gedéna. Jalma-jalma bakal pinuh ku sipat-sipat musuh, sarta ku maranéhna tipu daya-na bakal miboga kakawasaan anu gede pisan. Sajauh cahaya ditolak, sajauh éta kénéh bakal aya salah paham jeung salah ngarti. Jalma-jalma anu nampik Kristus jeung milih Barabas digawé dina kaayaan katipu anu mawa kana karuksakan. Panyasatan jeung kasaksian palsu bakal tumuwuh jadi pambrontakan anu kabuka. Lamun panon jahat, sakujur awak bakal pinuh ku poék. Jalma-jalma anu maparin kanyaahna ka pamingpin naon baé salian ti Kristus bakal manggihan dirina aya dina kakawasaan, raga, jiwa, jeung roh, ku hiji kasasab anu kacida matak kataji, nepi ka dina pangaruhna jiwa-jiwa malik ti ngadéngékeun bebeneran pikeun percaya kana bohong. Maranéhna kajiret jeung katewak, sarta ku unggal lampahna maranéhna ngajerit, Leupaskeun ka kami Barabas, tapi salibkeun Kristus.

“Malah ayeuna ieu putusan keur dijieun. Kajadian-kajadian anu lumangsung di salib téh keur diulangan deui. Di garéja-garéja anu geus nyimpang tina bebeneran jeung kabeneran, keur diungkabkeun naon anu bisa dipigawé ku sifat manusa jeung naon anu bakal dipigawé ku éta sifat, lamun kanyaah Allah lain jadi prinsip anu tetep cicing dina jiwa. Urang teu kudu heran ku naon baé anu ayeuna bisa kajadian. Urang teu kudu kagét ku sagala pamekaran anu matak ngeri. Maranéhna anu nginjeum handapeun suku maranéhna anu najis kana hukum Allah boga roh anu sarua jeung roh anu dipiboga ku jalma-jalma anu ngahina jeung ngahianat ka Yesus. Tanpa rasa sesal dina hate nurani, maranéhna bakal ngalakonan padamelan bapa maranéhna, nyaéta Iblis. Maranéhna bakal nanya patalékan anu kaluar tina biwir Yudas anu khianat, Naon anu rek ku maranéh dipasihkeun ka kuring lamun kuring ngahianatkeun Yesus Kristus ka maranéh? Malah ayeuna Kristus keur dihianat dina diri jalma-jalma suci-Na.” Review and Herald, January 30, 1900.

Lamun éta petikan saéstuna ngandung harti sakumaha anu diucapkeunana, mangka jalma-jalma anu keur diidentifikasi minangka “milih Barabbas” moal mampuh ngartos naon anu diajarkeun ku éta petikan. Jalma-jalma éta nyaéta jalma-jalma dina 2 Tesalonika anu narima kasasab anu kuat, ku sabab maranéhna henteu nyaah kana bebeneran. Ngeunaan jalma-jalma anu milih Barabbas, manéhna nyebutkeun, “Those who give their affections to any leader but Christ will find themselves under the control, body, soul, and spirit, of an infatuation that is so entrancing that under its power souls turn away from hearing the truth to believe a lie.” Jalma-jalma anu milih Barabbas aya dina kadali Iblis saméméh patokan jalan ngeunaan salib jeung hukum Minggu. Dina kaayaan kitu maranéhna mustahil bisa ngartos naon anu diajarkeun ku éta petikan. Ku sabab éta maranéhna bakal nyarankeun yén, “kaayaan nalika Sister White nyerat kecap-kecap ieu téh pikeun sajarah anu husus éta waé, lain pikeun ayeuna.” Panginten maranéhna bakal nyebut, “Manéhna keur nyarioskeun ngeunaan Kakristenan sacara umum, sarta ieu henteu lumaku sacara langsung ka Adventist Poé Katujuh.” Omong kosong.

Tangtu, kaayaan sajarah dina mangsa Sister White nyerat kecap-kecap éta saéstuna mangrupa hiji pedaran ngeunaan sajarah pribadina, tapi sarua jeung kaayaan Yohanes dina Wahyu, nalika saurang nabi diparéntah pikeun nulis, anjeunna diparéntah nulis “hal-hal anu geus ku maneh tingali, jeung hal-hal anu aya, jeung hal-hal anu bakal kajadian saterusna.” Nalika saurang nabi nyatet hal-hal anu aya, dina waktu anu sarua anjeunna keur nyatet hal-hal anu bakal aya.

Kapamingpinan Adventisme diwakilan ku dua puluh lima urang lalaki dina Yehezkiel, anu ogé sacara profétis saluyu jeung dua ratus lima puluh urang lalaki anu nangtung babarengan jeung Korah, Dathan, jeung Abiram. Sarua pentingna, para pambarontak taun 1888 jeung Konperénsi Umum Minneapolis diidentifikasi ku Sister White minangka ngulang deui pemberontakan Korah, Dathan, jeung Abiram. Sister White sacara langsung ngajarkeun yén nalika malaikat dina Wahyu dalapan welas turun sarta nyaangan bumi ku kamulyaan-na, hujan panungtungan mimiti turun.

“Hujan ahir téh bakal turun ka umat Allah. Hiji malaikat anu kawasa bakal turun ti sawarga, sarta sakuliah bumi bakal dipaparin cahaya ku kamulyaanana.” *Review and Herald*, 21 April 1891.

Sadérék White sacara langsung ngajarkeun yén malaikat dina Wahyu dalapan welas turun dina Konperénsi Umum taun 1888 ngaliwatan amanat-amanat A. T. Jones jeung E. J. Waggoner. Nalika anjeunna aya dina éta Konperénsi, anjeunna kacida kakeueum ku pambrontakan nepi ka mutuskeun pikeun ngabuntel barang-barangna sarta indit, tapi hiji malaikat nyarios ka anjeunna yén anjeunna kudu cicing sarta nyatet éta sajarah, sabab éta mangrupa pengulangan tina pambrontakan Korah. Ku naon éta malaikat hoyong éta dirékam, lamun lain pikeun hiji kasaksian dina poé-pocé panungtung? Lamun éta téh hiji kasaksian pikeun poé-pocé panungtung, naon deui hartina; lian ti yén garéja Advent Poé Katujuh Laodikia bakal nuturkeun tapak-lacak Sanhedrin salila krisis hukum Minggu, sarta hususna sajarah anu ngantarkeun ka dinya.

Pesen Jones jeung Waggoner diwakilan minangka “pesen pembenaran ku iman, sajatina,” “pesen Laodikea,” “pesen kabeneran Kristus” jeung “pesen malaikat katilu.” Para pangréngkak ngalawan éta pesen, sarta ogé nolak pituduh ti Roh Nubuat jeung para utusan anu dipilih dina éta pasamoan. Sister White ogé ngajar yén nalika gedong-gedong jangkung Kota New York diruntuhkeun ku hiji sentuhan kakawasaan Allah, mangka Wahyu 18:1–3 bakal kasampurnakeun. Ti saprak 9/11 kapamingpinan garéja Masehi Advent Poé Katujuh Laodikea geus ngulang deui pangréngkakan Korah, pangréngkakan 25 lalaki baheula, pangréngkakan kapamingpinan dina taun 1888, jeung pangréngkakan Mahkamah Agama Yahudi dina mangsa nu ngadeukeutan kana salib. Éta 25 lalaki téh mangrupa lambang anu ngagambarkeun hiji imam Lewi palsu.

Urang Lewi kudu geus yuswa 25 taun nalika mimiti ngalayanan.

Jeung PANGERAN nimbalan ka Musa, saur-Na, “Ieu anu patali jeung urang Lewi: ti umur dua puluh lima taun ka luhur maranéhna kudu asup pikeun ngalakonan pangabdian dina palayanan Kemah Pasamoan; ari ti umur lima puluh taun maranéhna kudu eureun ngalakonan palayanan éta, sarta moal ngawula deui. Tapi maranéhna kudu ngalayanan babarengan jeung dulur-dulurna di jero Kemah Pasamoan, pikeun ngajaga tugas anu dipercayakeun ka maranéhna, sarta maranéhna moal ngalakonan palayanan. Kitu maneh kudu ngalakukeun ka urang Lewi ngeunaan tugas maranéhna.” Bilangan 8:23–26.

Hiji urang Lewi mimiti palayananana dina yuswa dua puluh lima taun sarta ngalayanan salila dua puluh lima taun, nepi ka ngahontal yuswa lima puluh taun. Utusan Perjangjian dina Malaki tilu nuju ngamurnikeun jeung ogé nyucikeun urang Lewi dina mangsa hukum Minggu, sakumaha Anjeunna parantos migawe dina 22 Oktober 1844.

Tenjo, Kami bade ngutus utusan Kami, sarta manéhna baris nyiapkeun jalan di hareupeun Kami; jeung Gusti, anu ku maranéh ditéang, baris dadakan sumping ka Bait-Na, nya éta utusan tina perjangjian, anu ku maranéh dipikaresep: tenjo, manéhna baris sumping, saur PANGERAN semesta alam.

Tapi saha anu sanggup tahan dina poe sumping-Na? Jeung saha anu bakal tetep nangtung waktu Anjeunna nembongan? Sabab Anjeunna téh kawas seuneu pameuleum pikeun nyucikeun, jeung kawas sabun tukang ngabodaskeun lawon. Jeung Anjeunna bakal calik minangka anu nyucikeun jeung ngamurnikeun pérak; jeung Anjeunna bakal nyucikeun putra-putra Lewi, sarta ngamurnikeun maranéhna kawas emas jeung pérak, supaya maranéhna ngaturkeun ka PANGERAN pangbakti dina kabeneran. Mangka pangbakti Yuda jeung Yerusalem bakal kamanis di payuneun PANGERAN, saperti dina mangsa baheula, jeung saperti dina taun-taun anu kapungkur. Malachi 3:1–4.

Angka “25” minangka hiji lambang, ngawakilan lain waé hiji urang Lewi anu satia, tapi ogé hiji urang Lewi palsu. Ku sabab kitu, “25” minangka lambang nandakeun pamisahan dua golongan panyembah, boh maranéhna téh para parawan wijaksana jeung nu bodo, domba jeung embe, gandum jeung jukut goréng. Angka dua puluh lima lain waé lambang hiji urang Lewi, tapi sarua pentingna ogé mangrupa lambang pamisahan (pangberesan) urang-orang Lewi. Pamisahan éta lumangsung dina hukum Minggu, sarta éta mangrupa poko perkara utama dina Firman nubuat Allah. Mémang pantes lamun Mateus pasal dua puluh lima téh saukur mangrupa tuluyan tina nubuat Isa ngeunaan ahir dunya dina Mateus dua puluh opat.

Tuluy Yesus angkat, lalu ninggalke Bait Allah; murid-murid-Na marani Anjeunna pikeun mintonkeun ka Anjeunna gedong-gedong Bait Allah. Ku Yesus saur ka maranéhna, “Naha maranéh teu ningali sakabéh ieu? Satemenna Kami nyebutkeun ka maranéh, di dieu moal aya hiji batu ogé nu bakal ditinggalkeun tumpang dina batu séjén, anu moal diruntuhkeun.” Mateus 24:1, 2.

Nalika Yesus angkat ninggalkeun Bait Allah, Anjeunna henteu kungsi mulang deui. Dina ayat-ayat panungtung pasal dua puluh tilu, Yesus parantos ngucapkeun panghukuman kana Sanhedrin, sarta éta panghukuman dinyatakeun minangka “dalapan” cilaka, ku kituna ngajieun tandingan palsu kana dalapan jiwa dina bahtera, poe kadalapan tina sunatan, poe kadalapan tina kabangkitan, dalapan turunan Abraham 430 taun jeung satuluyna. Angka “dalapan” anu palsu éta saluyu jeung urang Lewi palsu.

Saéstuna Kami nyarita ka maranéh, sakabéh ieu perkara bakal tumiba ka ieu turunan.

Eh Yerusalem, Yerusalem, maneh anu maéhan para nabi jeung ngalung batu ka maranéh nu diutus ka maneh, sabaraha remenna Kami hayang ngumpulkeun anak-anak maneh babarengan, sakumaha hayam bikang ngumpulkeun anak-anakna handapeun jangjangna, tapi maranéh teu kersa! Tenjo, imah maranéh ditinggalkeun ka maranéh dina kaayaan suwung.

Sabab Kami nyarios ka aranjeun, ti ayeuna aranjeun moal ningali Kami deui, nepi ka aranjeun nyebut, Murbeng berkah anjeunna anu sumping dina nami Gusti. Mateus 23:36–39.

Mateus pasal dua puluh dua dipungkas ku hiji gambaran ngeunaan dipakétna jalma-jalma jahat kana beungkeutan-beungkeutan, sarta dipungkas ku interaksi panungtungan antara Kristus jeung urang Yahudi anu sok ngabantah. Tuluy dina pasal 24 Anjeunna ninggalkeun Bait Allah pikeun panungtungan kalina, ngeureunkeun pagawean-Na pikeun Israil kuna. Pasal éta réngsé di tempat éta dimimitian, ku pangucapan yén imah maranéhna ditinggalkeun ka maranéhna dina kaayaan kosong, sarta anu ku Anjeunna disebut imah Rama-Na nalika Anjeunna mimiti nyucikeun Bait Allah, ayeuna geus jadi imah Yahudi anu kosong.

Dina pasal 24, Yesus rek ngajawab patalékan-patalékan ngeunaan Bait Allah jeung karuksakanana anu geus ngadeukeutan. Karuksakan éta kudu kajadian dina éta pisan generasi, nyaéta hiji generasi oray berbisa. Anjeunna ninggalkeun éta Bait Allah kalayan moal balik deui salamina, ku kituna ramalan-ramalan anu dipidangkeun ku Anjeunna téh nuju ka Israil rohani, lain Israil literal. Nalika Kristus ninggalkeun bait anu nyaéta garéja Advent Poé Katujuh Laodikea sakumaha Anjeunna ngalakukeun ka Israil baheula, dina waktu anu sarua bait manusa tina saratus opat puluh opat rébu bakal dihiijikeun jeung Bait Ilahi pikeun salalanggengna. Nalika Yesus ninggalkeun bait Israil baheula, Anjeunna megatkeun talak umat perjangjian-Na anu baheula pikeun salalanggengna.

Bab sabelas nepi ka bab dua puluh dua dina Mateus téh mangrupa omega tina garis bab sabelas nepi ka dua puluh dua dina kitab Kajadian. Nalika garis éta dimimitian dina Kajadian bab sabelas, éta ogé nandaan awal Babul jeung perjangjian maotna Babul, anu ngahontal kasampurnaan omega-na dina Wahyu pasal tujuh belas ayat sabelas, nyaéta ayat anu jadi puseur pangtengahna tina ayat-ayat anu ngawangun bab sabelas nepi ka dua puluh dua. Bagian tengah bab-bab sabelas nepi ka dua puluh dua dina Kajadian, Mateus, jeung Wahyu, masing-masing nekenkeun panji, atawa panji tandinganana anu palsu. Dina Kajadian éta téh sunat, dina Mateus éta Petrus jeung Batu Karang anu ku Kristus bakal dipaké ngadegkeun garéja-Na, sarta dina Wahyu éta téh sato galak palsu anu kantos aya, anu aya, jeung anu bakal naék, anu nyaéta nu ka dalapan, anu asalna tina nu tujuh, sarta anu saterusna dikawinkeun jeung naga.

Sabelas jeung dua puluh dua téh lambang anu nandakeun ngahijina Kaallahan jeung kamanusaan, anu saéstuna mangrupa perkara anu dilambangkeun ku Kristus nalika nulis hukum-Na dina hate jeung pikiran urang. 11 jeung 22 téh lambang tina perjangjian saratus opat puluh opat rébu. Dina Injil Mateus, pasal dua puluh tilu, imam-imam palsu nampa dalapan cilaka; dina titik waktu anu sarua, imam-imam sajati diurapan. Para imam dikuduskeun salila tujuh poé, sarta dina poé ka dalapan maranéhna mimiti ngawula.

Lain hiji kabeneran yén tujuh poé pangbakti para imam anu ngantarkeun kana dimimitianana palayanan maranéhna dina poé ka dalapan dimimitian dina Bilangan pasal dalapan ayat hiji, sabab “81” téh lambang para imam.

Jeung PANGERAN ngandika ka Musa, saur-Na, “Bawa Harun jeung anak-anakna babarengan jeung manéhna, kitu deui papakéan-papakéan éta, jeung minyak pangurapan, jeung hiji sapi jalu pikeun kurban panebus dosa, jeung dua domba jalu, jeung hiji karanjang roti anu teu diragian; sarta kumpulkeun sakabéh jamaah ka lawang Kemah Pasamoan.” Jeung Musa ngalakukeun sakumaha anu diparéntahkeun ku PANGERAN ka manéhna; tuluy jamaah éta

dikumpulkeun ka lawang Kemah Pasamoan. Jeung Musa nyarios ka jamaah, “Ieu hal anu diparéntahkeun ku PANGERAN supaya dipigawé.” ...

Sarta maraneh moal kaluar ti lawang Kemah Pasamoan salila tujuh poe, nepi ka poe-poe pentahbisan maraneh réngsé; sabab salila tujuh poe Anjeunna bakal mentahbiskeun maraneh. Sakumaha anu geus dipigawé dina poe ieu, kitu PANGERAN geus maréntahkeun supaya dipigawé, pikeun ngayakeun panebusan pikeun maraneh. Ku sabab éta maraneh kudu tetep cicing di lawang Kemah Pasamoan beurang jeung peuting salila tujuh poe, sarta ngajaga parentah PANGERAN, sangkan maraneh ulah paéh; sabab kitu parentah anu dipasihkeun ka kuring. Ku kituna Harun jeung anak-anakna ngalakonan sagala hal anu diparéntahkeun ku PANGERAN ku jalan Musa. Saterusna kajadian dina poe anu ka dalapan, Musa nyaur Harun jeung anak-anakna, kitu deui para kokolot Israil; Tuluy manéhna ngandika ka Harun, “Cokot keur maneh anak sapi jalu ngora pikeun kurban panghapus dosa, jeung hiji domba jalu pikeun kurban beuleuman, anu taya cacadna, tuluy persembahkeun éta ka payuneun PANGERAN. ... Jeung Musa ngandika, “Ieu hal anu diparéntahkeun ku PANGERAN supaya maraneh lakukeun; sarta kamulyaan PANGERAN bakal nembongan ka maraneh.” ... Tuluy Harun ngangkat leungeunna ka arah rahayat, sarta ngaberkahan maranéhna, tuluy turun sanggeus ngahaturkeun kurban panghapus dosa, kurban beuleuman, jeung kurban karapihan. Musa jeung Harun tuluy asup ka jero Kemah Pasamoan, sarta kaluar deui, tuluy ngaberkahan rahayat; sarta kamulyaan PANGERAN nembongan ka sakumna rahayat. Tuluy aya seuneu kaluar ti payuneun PANGERAN, sarta ngahakan kurban beuleuman jeung gaji anu aya dina altar; nalika sakumna rahayat ningali éta, maranéhna surak, tuluy sujud nyanghareup kana taneuh. Imamat 8:1–5, 33–36; 9:1, 2, 6, 22–24.

Bab dua puluh tilu ngenalkeun urang Lewi palsu anu kabuka dina mangsa urang Lewi sajati diségel. Mateus pasal dua puluh dua dipungkas ku euweuh deui saurang ogé anu nanyakeun naon-naon ka Yesus, tuluy dina pasal dua puluh tilu Anjeunna ngedalkeun dalapan cilaka, nétélakeun yén mangsa pangadilan pikeun Sanhedrin geus ditutup, sarta yén pangadilan eksekutif harita baris dimimitian. Dina pasal dua puluh opat, Anjeunna nétélakeun Bait Allah minangka imah urang Yahudi. Penting pikeun niténan runtuyan dina éta pasal-pasal.

Bab 11 nepi ka 22 tina Mateus, nandakeun panyampurnaan pamasangan meterai kana saratus opat puluh opat rébu dina kontéks perjangjian Allah jeung hiji umat pilihan. Simbolisme Palmoni ngeunaan alfa dina bab 11, jeung simbolisme-Na ngeunaan omega dina bab 22, nambahan kana carita anu aya dina éta bab-bab.

Bab dua puluh tilu téh panebusan, nya éta ngahijina Nu Ilahi jeung nu manusa sakumaha dilambangkeun ku angka dua puluh tilu. Ari éta bab nyaritakeun ngeunaan pangadilan eksekutif kana jukut rungkun, imamat palsu, jeung urang Lewi palsu. Unggal imam téh urang Lewi, tapi henteu unggal urang Lewi téh imam. Dina turunan Lewi, ngan galur getih Harun wungkul anu pantes pikeun kaimaman. Alkitab netelakeun yén urang Lewi mimiti ngalalayanan dina yuswa dua puluh lima taun, ari putra-putra Kohat ngalalayanan dina yuswa tilu puluh taun.

Jeung PANGERAN nimbalan ka Musa jeung ka Harun, saur-Na, “Itunglah jumlah turunan Kohat ti antara turunan Lewi, nurutkeun kaom-kaom maranéhna, nurutkeun kulawarga

ramana, ti nu umurna tilu puluh taun ka luhur nepi ka lima puluh taun, sakabéh anu asup kana pasukan, pikeun ngalaksanakeun pagawean di Kemah Pasamoan.” Bilangan 4:1–3.

Angka “30” ngalambangkeun para imam anu aya dina garis katurunan Kohat, anu putra Lewi, sarta putra Kohat nyaéta Amram, anu jadi bapa Harun. Lewi hartina “napel atawa ngahiji ka Allah.” Kohat hartina “karumpul ngurilingan payuneun-Na.” Amram hartina “umat anu diangkat luhur,” sedengkeun Harun hartina “nu mawa cahaya atawa pangantara anu diangkat luhur.” Sacara babarengan, maranéhna ngaguratkeun hiji gerak ti Laut Beureum ka Sinai, ku kituna ngalambangkeun perjangjian antara Allah jeung saratus opat puluh opat rébu, anu mangrupikeun bait manusa anu ngahiji jeung bait ilahi, nalika Kristus ngulurkeun panangan-Na pikeun kadua kalina pikeun ngumpulkeun umat sesa-Na kana tempat suci-Na, tempat Anjeunna tuluy ngangkat maranéhna sarta ngamulyakeun maranéhna nalika maranéhna disinari ku Imam Agung Sawarga, sakumaha Anjeunna nyinaran Sadrakh, Mesakh, jeung Abednego.

Bilangan “30” ngagambarkeun hiji mangsa pikeun persiapan para imam, sarta 25, minangka umur urang Lewi, kudu dilarapkeun kana 30, baris demi baris, sabab unggal imam téh urang Lewi, tapi henteu unggal urang Lewi téh imam. Tilupuluh ngagambarkeun mangsa persiapan anu dimimitian dina taun 1989, dina waktu ahir, sarta éta réngsé dina hukum Minggu di Amérika Sarikat. Bilangan dua puluh lima, minangka lambang urang Lewi, ogé mangrupa lambang pamisahan antara dua golongan, sarta dina patalina jeung para imam éta nandaan hiji pamisahan. Dua puluh lima nandaan pamisahan antara urang Lewi jeung urang Lewi palsu dina hukum Minggu, sarta dina kontéks imam-imam sajati jeung urang Lewi sajati éta ogé nyiptakeun hiji bédana, sanajan kitu lain pamisahan anu négatif, saperti dina hal urang Lewi palsu.

Kohat téh salah sahiji tina tilu cabang utama urang Lewi (sarengan jeung Gersyon jeung Merari). Garis katurunan imam asalna sacara husus ngaliwatan Harun, turunan Kohat. Harun téh turunan generasi kaopat ti Lewi, sarta hak istimewa kaimaman diwatesanan pikeun turunan lalaki anjeunna dina cabang urang Kohat ieu. Urang Kohat sacara gemblengna (sakumna turunan Kohat) miboga kahormatan pikeun mawa barang-barang anu pangsuci-pangucina, tapi ngan garis Harun anu sabenerna meunang ngalaksanakeun pancén-pancén kaimaman di altar jeung di tempat suci. Harun ngagambarkeun generasi kaopat anu sarua jeung “jalma-jalma kolot” dina Yoel, atawa “jalma-jalma kolot” dina Yehezkiel pasal dalapan, anu sujud ka panonpoé.

Sistim 24 golongan nu silih-ganti (divisi) pikeun para imam (sareng kitu deui pikeun urang Lewi nu lain imam dina pancén pangrojong saperti pamaén musik jeung pangjaga gapura) ditetepkeun ku Raja Daud. Daud ngatur turunan Harun kana 24 golongan (divisi) pikeun ngaladénan sacara giliran (1 Babad 24:1–19). Daud, kalayan bantosan para imam Sadok (ti garis Eleasar) jeung Ahimelek (ti garis Itamar), ngabagi maranéhna kana 24 kelompok (16 tina kulawarga Eleasar nu leuwih gedé, 8 tina kulawarga Itamar). Undian dialungkeun pikeun nangtukeun runtuyan palayanan.

Saban golongan ngalaksanakeun palayanan salila saminggu (ti Sabat nepi ka Sabat), dua kali sataun, ditambah sakabéh golongan ngalayanan babarengan dina mangsa pésta-pésta gedé (Paska, Pentakosta, Tabernakel). Daud ogé nyusun urang Lewi anu lain imam kana 24 golongan pikeun

musik, ngajaga panto, jeung sajabana. (1 Tawarikh 23–26). Ieu sistim dilaksanakeun dina mangsa Suleman (2 Tawarikh 8:14) sarta diteruskeun sapanjang mangsa Bait Allah Kadua. Zakaria, bapa Yohanes Pembaptis, kaasup kana golongan Abia—Lukas 1:5; 1 Tawarikh 24:10. Runtuyan 24 golongan imam dipilih ku undi, sarta Zakaria aya dina golongan Abia, anu tina dua puluh opat golongan, ngawakilan golongan anu “kadalapan.” Zakaria hartina “Allah émut,” jeung ngaran bapana, Abia, hartina “Allah téh Rama abdi.”

Rama sawarga émut kana jangji-Na pikeun ngadegkeun saurang utusan anu bakal nyiapkeun jalan pikeun Al Masih. Tapi Zakaria ogé saluyu jeung hukum poé Minggu, sabab di dinya Sabat, poé anu sakuduna salawasna diinget ku manusa, jadi ujian panungtungan. Zakaria ngalambangkeun saurang imam, tina golongan Abia, nyaéta golongan anu “ka dalapan.” Zakaria teu percaya kana pesen malaikat éta sarta dijadikeun bisu nepi ka kalahiran putrana, Yohanes. Nalika Yohanes lahir, Zakaria asup kana sawala ngeunaan ngaran Yohanes, tuluy anjeunna nyarita. Nyaritana sacara nubuat ngeunaan poé-poé panungtungan nyaéta nalika Amérika Sarikat nyarita saperti naga.

Sarta kajadian, dina poe ka dalapan maranéhna datang pikeun nyunatan budak éta; tuluy maranéhna nyebut manéhna Zakaria, nurutkeun ngaran bapana. Tapi indungna ngawaler sarta ngadawuh, “Henteu kitu; anjeunna kudu dingaranan Yohanes.” Jeung maranéhna ngadawuh ka dirina, “Teu aya saurang gé tina baraya anjeun anu dingaranan ku ngaran éta.” Tuluy maranéhna méré isarat ka bapana, kumaha kahayangna budak éta dingaranan. Mangka anjeunna nyuhunkeun papan tulis, sarta nulis kieu, “Ngaranna Yohanes.” Jeung maranéhna sadayana héran. Jeung harita kénéh sungutna kabuka, létahna dileupaskeun, tuluy anjeunna nyarita sarta muji Allah. Lukas 1:59–64.

Yahya Pembaptis téh kaasup kana golongan ka dalapan ti Abiya, sakumaha ogé ramana. Dina waktu sunatan Yahya, dina poé ka dalapan ngaranna dirobah. Yahya Pembaptis ngalambangkeun jalma-jalma anu imam, ti generasi kaopat, anu aya dina hubungan perjangjian jeung Allah, anu ngarobah ngaran maranéhna (ti Laodikia ka Filadelfia), ngégél maranéhna ku tanda perjangjian, nalika Amérika Sarikat nyarita saperti naga.

Urang téh Bait Allah. Garis-garis nubuat anu nyanghareupan ka bait keur nyarita ka lalaki jeung awéwé minangka pribadi-pribadi, sarta ogé sacara babarengan, sabab gareja Allah ogé mangrupikeun bait. Tangtu aya ogé bait sawarga, sarta Kristus anu ngadegkeun bait PANGERAN. Mantenna anu neundeun pondasi jeung nempatkeun batu puncak kana bait éta. Dina harti bilangan “25” minangka hiji lambang, 25 ngalambangkeun urang Lewi, anu dipurga (dipisahkeun) tina urang Lewi palsu dina pasal katilu Kitab Malakhi, sarta anu ogé disucikeun dina petikan anu sarua. Dina Yehezkiel pasal 40 nepi ka 48, aya hiji bait simbolis anu dijelaskeun kalawan kacida rinci. Cai kahirupan kaluar tina bait éta sarta ngeusian bumi.

“Endah pisan eta padamelan anu ku Allah dirancang pikeun dihontal ngalangkungan abdi-abdi-Na, supaya ngaran-Na dimulyakeun. Allah ngajadikeun Yusup hiji cinyusu kahirupan pikeun bangsa Mesir. Ku jalan Yusup kahirupan sakumna bangsa eta dilestarikeun. Jeung ngaliwatan Daniil Allah nyalametkeun nyawa sakabeh jalma wijaksana di Babul. Jeung ieu panyalametan-panyalametan téh jadi palajaran ku obyék; eta ngagambarkeun ka rahayat berkah rohani anu ditawarkeun ka maranehna ngaliwatan hubungan jeung Allah anu disembah

ku Yusup jeung Daniil. Kitu deui ngaliwatan umat-Na ayeuna Allah miharep mawa berkah ka dunya. Saban pagawé anu dina haténa Kristus nyicingan, unggal jalma anu baris némbongkeun kanyaah-Na ka dunya, nyaeta pagawé babarengan jeung Allah pikeun berkah umat manusa. Sakumaha anjeunna narima ti Jurusalamet rahmat pikeun dipasrahkeun ka batur, tina sakabéh dirina ngalir caah kahirupan rohani. Kristus sumping minangka Tabib Agung pikeun nyageurkeun tatu-tatu anu ku dosa dijieun dina kulawarga manusa; jeung Roh-Na, anu damel ngaliwatan abdi-abdi-Na, maparin ka manusa anu gering ku dosa tur nalangsara hiji kakawasaan panyageur anu agung, anu mujarab pikeun raga jeung jiwa. ‘Dina poe eta,’ saur Kitab Suci, ‘bakal aya hiji cinyusu anu dibuka pikeun kulawarga Daud jeung pikeun pangeusi Yerusalem pikeun dosa jeung pikeun kacemaran.’ Zakaria 13:1. Cai-cai tina ieu cinyusu ngandung sipat ubar anu bakal nyageurkeun boh kalemahan jasmani boh kalemahan rohani.”

“Tina ieu sumber mancur ngalir walungan anu agung, anu katénjo dina tetengalian Yéhezkiél. ‘Cai ieu ngalir ka tanah beulah wétan, tuluy mudun ka tanah gurun, sarta asup ka laut; sanggeus dibawa ka laut, cai éta baris jadi cageur. Jeung bakal kajadian, yén sagala mahluk hirup anu gerak, ka mana baé walungan-walungan éta datang, bakal hirup.... Jeung di sisi walungan, dina tepi-na, di ieu sisi jeung di éta sisi, bakal tumuwuh sagala rupa tatangkalan pikeun dahareun, anu daunna moal layu, jeung buahna moal béak: éta baris ngahasilkeun buah anyar nurutkeun bulan-bulanna, sabab cai-na kaluar ti tempat suci: jeung buahna bakal jadi dahareun, sarta daunna pikeun ubar.’ Yéhezkiél 47:8–12.” Testimonies, jilid 6, 227.

Bait Allah-na Ézékiel téh perlambang nubuat anu pangluhurna, jeung dina Wahyu pasal sabelas, Yohanes diparéntahkeun pikeun ngukur bait Allah, tapi pakaranganana ulah diasupkeun. Nalika urang ngalakukeun éta pisan kana bait Allah-na Ézékiel, urang manggihan yén dua angka anu pangnonjolna dina ukuran-ukuran bait éta ngawakilan kapangimaman. 50 hasta téh angka anu pangnonjolna, sarta diulang 11 kali minangka panjang sakabéh unggal kompleks lawang gerbang (Ézékiel 40:15, 21, 25, 29, 33, 36, jst.). Angka 50 ogé dipaké pikeun sawatara panjang témbok jeung kamar-kamar (42:7–8). Éta nangtukeun sakabéh jalur lawang gerbang ti bangbarung luar nepi ka bangbarung jero.

25 hasta téh écés mangrupa ukuran kadua anu pangpinunjulna. Ieu diulang 10 kali minangka lega jeung rubakna kompleks-kompleks gapura (Yehezkiel 40:13, 21, 25, 29, 30, 33, 36). Lamun dihiijikeun, 50 jeung 25 ngawangun pola persegi panjang 50 ku 25 anu ajeg pikeun genep gapura utama. Pasangan 50 ku 25 ieu ngadominasi katerangan arsitéktur ngeunaan gapura-gapura anu nungtun ka wewengkon jero. Teu aya pasangan ukuran séjén anu diulang kalayan frékuénsi anu sistematis saperti kitu dina wangunan Bait Allah éta sorangan.

Urang Lewi mimiti asup kana palayanan aktip dina umur 25 taun (Bilangan 8:24: “ti nu umurna dua puluh lima taun ka luhur maranéhna kudu asup pikeun ngalakonan palayanan”). Maranéhna ngawula nepi ka umur 50 taun (Bilangan 4:3, 39, 43; 8:25: “nepi ka umur lima puluh taun”). Ieu méré pas 25 taun palayanan aktip ($50 - 25 = 25$).

Ku kituna, jangka waktu 25 taun palayanan Lewi kacérmin langsung dina ukuran 25 ku 50 hasta anu ngadominasi gapura jeung wangunan Bait Allah—tempat pisan di mana urang Lewi ngalayanan. Ukuran-ukuran utama Bait Allah dina kitab Ezekiel, nyaéta Bait Allah tina garéja anu

jaya jeung saratus opat puluh opat rebu, sacara arsitéktural geus dirancang kana Bait Allah éta sorangan, tempat maranéhna kudu ngalayanan; SAKUMAHA opat puluh genep kromosom diwangun kana Bait Allah éta sorangan, tempat umat Allah kudu ngalayanan. Palmoni parantos nempatkeun tandatangan-Na kana bait individu manusa jeung bait awak korporat anu bakal jadi pangantén-Na.

Urang baris nuluykeun ieu pedaran dina artikel salajengna.

“Jalma-jalma anu aya dina kalungguhan anu pinuh ku tanggung jawab ulah nepi ka kabobodoan ku prinsip-prinsip dunya anu mikaresep kana manjakeun diri jeung kana kaméwahan, sabab maranéhna teu sanggup nanggungna; sarta sanajan maranéhna sanggup, prinsip-prinsip anu siga Kristus moal ngidinan éta. Pangajaran anu rupa-rupa perlu dipasihkeun. ‘Ka saha Mantenna bakal ngajar pangaweruh? jeung ka saha Mantenna bakal ngajadikeun ngartos kana ajaran? ka maranéhna anu geus dipisahkeun tina susu, sarta dicabut tina dada. Sabab parentah kudu parentah kana parentah, parentah kana parentah; garis kana garis, garis kana garis; di dieu saeutik, jeung di ditu saeutik.’ Ku kituna firman PANGERAN kudu kalayan sabar ditepikeun ka barudak sarta terus dijaga aya di hareupeun maranéhna, ku kolot anu percaya kana firman Allah. ‘Sabab ku biwir anu gagap jeung ku basa anu séjén Mantenna bakal nyarita ka ieu bangsa. Ka maranéhna Mantenna geus ngandika, Ieu téh pangreureuhan, anu ku éta maranéh bisa mere reureuh ka nu cape; jeung ieu téh panganyaran: tapi maranéhna henteu daék ngadéngé. Tapi firman PANGERAN jadi ka maranéhna parentah kana parentah, parentah kana parentah; garis kana garis, garis kana garis; di dieu saeutik, jeung di ditu saeutik; supaya maranéhna indit, tuluy tibeuleugeun ka tukang, sarta diremuk, jeung kajiret, sarta katangkep.’ Naha?—sabab maranéhna henteu ngagugu kana firman PANGERAN anu sumping ka maranéhna.”

“Ieu ngandung harti jalma-jalma anu can nampa pangajaran, tapi ngaraksa hikmahna sorangan, sarta geus milih pikeun ngagawekeun dirina nurutkeun kana pamanggihna sorangan. Pangeran masihan ka maranéhna ieu ujian, supaya maranéhna boh nyokot posisi pikeun nurut kana piwuruk-Na, boh nolak sarta ngalakukeun nurutkeun kana pamanggihna sorangan, tuluy Pangeran bakal ngantep maranéhna kana hasil anu pasti. Dina sagala jalan urang, dina sagala palayanan urang ka Allah, Anjeunna nyarita ka urang, ‘Pasrahkeun ka Kami haté maneh.’ Ruh anu tunduk, anu daék diajar, nya éta anu dipikahayang ku Allah. Anu méré kaunggulan ka doa nya éta kanyataan yén éta ngembus tina haté anu asih tur taat.

“Gusti nungtut sawatara perkara ti umat-Na kudu laksanakeun; lamun maranéhna nyebut, Abdi moal masrahkeun hate abdi pikeun ngalakukeun ieu perkara, Gusti ngantep maranéhna nuluykeun dina pangadilan nu disangka wijaksana ku dirina sorangan tanpa hikmat sawarga, nepi ka ieu Kitab Suci [Yesaya 28:13] kacumponan. Aranjeun teu meunang nyebut, Abdi bakal nuturkeun pituduh Gusti nepi ka hiji titik nu sapagodis jeung pangadilan abdi, tuluy pageuh nahan pamadegan sorangan, bari nolak dibentuk nurutkeun kasarupaan Gusti. Muga ieu patalékan diajueun, Naha ieu kersa Gusti? lain, Naha ieu pamadegan atawa pangadilan ti—?” Testimonies to Ministers, 419.